

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

GÖTEBORGS RÅDHUS. — EFTER FOTOGRAFI.

23:DJE ÅRG

DEN 18 DECEMBER 1921

N:o 12

En av Göteborgs stads allra främsta kommunalmän i den nu levande generationen, handels- och politiborgmästaren P. Lamberg, kommer att med innevarande år lämna stadens drätselkammare, som han i icke mindre än tjugotre år tillhört.

Peter Fredrik Wilhelm Lamberg är född i Göteborg den 12 februari 1857. Föräldrarna voro prosten och kyrkoherden i Kristine församling därstädes Jonas Casten Lamberg och hans maka Henriette Christine von Proschwitz. Fädernesläkten, som leder sina anor från rådmannen i Kungsbacka Lars Persson vid mitten på 1600-talet, inflyttade med dennes son gymnasie- lektorn först i grekiska sedan i teologi, magister Petrus Lamberg till Göteborg och har sedan under sex generationer skänkt staden ett flertal framstående och alltid dugande män. Efter att 1874 ha avlagt mogenhetsexamen vid Göteborgs latingymnasium kom han som student till Uppsala, där han 1876 avlade juridisk-filosofisk examen, men överflyttade sedermera till Lund, där han år 1881 avlade hovrättsexamen. Bredvid sina juridiska studier ägnade han under sin universitetsvistelse jämväl mycken tid åt sina omfattande kulturella och musikaliska intressen och det var med en mindre vanlig grund av allmänbildning han, vorden tingsmyndig, åren 1883—84 fullgjorde den tjänstgöring vid underrätter på landet, som år 1885 inbragte honom vice häradshövdingtiteln. Han återvände nu till fädernestaden och vann inträde vid dess rådhusrätt, där han 1887 blev förste rådhuskanslist, 1898 stadsnotarie, 1905 rådmän och slutligen, efter att med ovanlig enighet ha blivit uppförd på första förslagsrummet år 1912 handels- och politiborgmästare.

Som ledamot av Göteborgs rådhusrätt bidrog Lamberg genom sitt sunda praktiska omdöme, ej mindre än genom sina grundliga juridiska insikter i hög grad att hävda denna domstols av ålder höga anseende både hos allmänheten och hos överrätterna. Den förra lärde dessutom i honom värdera den mönstergille ledaren av rättens förhandlingar: i detta hänseende torde få, om ens någon, ha förmått mäta sig med honom, vare sig man mest fäster sig vid det orubbliga lugnet och den upphöjda objektiviteten eller den fasta och klara, på samma gång som humana förhandlingsledningen. Med utnämningen till handels- och politiborgmästare förlorade visserligen rättsskipningen förmånen av hans fortsatta medverkan, men till gengäld fick han tillfälle att lägga i dagen en ny sida i sin utomordentliga begåvning: den organisatoriska och administrativa. Bland dem, som närmare känna denna del av hans verksamhet, råder intet tvivel om, att han i detta hänseende sitter inne med en förmåga, som skulle räcka även för högre och de högsta värv; att han på grund av tillfälligheters makt icke tagits i anspråk här för, har lika säkert varit en förlust för staten som en vinning för Göteborg.

Som yngre tjänsteman vid rådhusrätten togs Lamberg tidigt i anspråk även för den kommunala förvaltningen som sekreterare bl. a. hos hamnstyrelsen, i vilken egenskap han förvärvade sig en väl intimer kännedom än någon annan om denna viktiga administrations såväl huvudfrågor som detaljer. Vid hans avgång från sekreterarposten skyndade stadsfullmäktige också att invälja honom som ledamot i styrelsen (1910), till vars främsta ledande krafter han sedan dess hört. I många år har han varit dess vice ordförande, varjämte han nedlagt ett omfattande arbete på lösningen av frihamnsfrågan. I drätselkammaren tog han, som ovan nämndes, sitt inträde redan 1899 som suppleant, för att från och med 1904 uppflyttas till ordinarie ledamot och snart även till vice ordförandeplatsen. Här nedlade han ett synnerligen högt skattat arbete bl. a. på omorganisationen av stadens

drätselkammare på två avdelningar och har i många år varit den jämte och tidtals väl även framför ordföranden ledande kraften; det beror uteslutande av honom själv, att icke ordförandeklubban lagts i hans hand. Det är helt visst med djupt beklagande och största saknad hans kvarstående kamrater där för framtiden nödgas avvara hans enastående erfarenhet och kännedom om alla Göteborgs drätselverks och kommunalförvaltnings enskildheter såväl som hans sällsynta förmåga att i kinkiga spörsmål finna enkla och goda lösningar.

Av det redan sagda förstär man, att Lamberg, då han som handels- och politiborgmästare deltagit i stadsfullmäktiges förhandlingar kan göra det med en pondus större än själva ämbetets: den auktoritativa kommunalmannens. Han understödes härvid av yttre gåvor: han är i besittning icke blott av den värtalighet, som tillhör den representativa personligheten, utan även av den skicklige parlamentarikers och debattörens. Det skall ha gått mycket partipolitik i en fråga, om icke borgmästare Lambergs uppträdande skall förmå åtminstone i någon punkt spränga parti- banden, och när han någon gång lidit nederlag, har det nästan alltid varit i frågor, där han mindre uppträtt å egna vägnar, än som magistratens, drätselkammarens eller hamnstyrelsens officiella försvarare. Förhoppningen är allmän, att hans avgång ur drätselkammaren, ehuru föranledd av vacklande hälsa, icke skall minska hans intresserade deltagande i stadsfullmäktiges förhandlingar.

I detta sammanhang kan kanske lämpligast infogas att Lamberg i ett fall ställt sig till förfogande även för en korporation utanför Göteborgs kommunalförvaltning: åren 1887—1907 var han sekreterare i Göteborgs och Bohus läns landsting.

Ovan nämndes Lambergs redan under studenttiden levande humanistiska intressen. Utåt ha dessa särskilt tagit sig uttryck i de insatser han gjort inom Göteborgs musikliv, inom vilket han med sin organisatoriska förmåga på det lyckligaste sätt samverkat med dem, som haft medel att ställa till förfogande, med resultat, att Göteborg på detta område icke blott kommit att intaga en rangplats, utan ock att verka som föregångare bland Sveriges städer. Redan så tidigt som 1892 lyckades det Lamberg och Ivar Hedenblad att få till stånd en orkester i Göteborg på icke mindre än 60man; sedan verkade Nya Musikföreningen och sedermera sekr. i Musikaliska akademien dr: Karl Valentin till musiklivets förkovran. Svårigheten låg emellertid i frånvaron av ett ordentligt konserthus. Ett entusiastiskt arbete nedlades på åstadskommandet av ett sådant, då Pontus Fürstenberg 1902 avled och genom en vacker donation — Eduard Magnus' musikfond — möjliggjorde förverkligandet av en fast orkesters upprättande. Nu kom ett aktiebolag till stånd, som skaffade Göteborg dess nuvarande provisoriska konserthus vid Gamla allén, och Göteborgs orkesterförening, vari Lamberg intog ordförandeplatsen, tog hand om själva orkesterplanerna. Den betydelse Göteborgs orkesterförenings verksamhet haft för höjandet av musiklivet i Göteborgs samhälle kan knappast överskattas. Medan förr musikpubliken bestod av några hundra personer ur överklassen, har tack vare orkesterföreningen och icke minst dess ordförande hela systemet numera ombytts så, att man fått ett stort, folkligt deltagande i musiklivet. Detta "göteborgssystem" är ju emellertid så allmänt känt och erkänt, att någon mera ingående redogörelse därför torde vara överflödigt.

Även för åstadskommandet av en god scenisk konst i sin fädernestad har Lamberg på ett mycket verk- sätt sätt bidragit.

OMSLAGSVIGNETT TILL
FÖRELIGGANDE N:R 12.

I brun dubbeltonfärg.

Fru Elsa Widborg-Fougner
såsom Emilia i "Otello" å Lo-
rensbergsteatern. Scenporträtt
av N. R. Allard, Göteborg.

Elsa Widborg är ett
konstnärsmann som vid
varje nytt framträdande å
scenen vinner ökat erkän-
nande och som börjat till
draga sig en uppmärks-
amhet icke endast från
den teaters kritik och
publik för vilken hon är
dess främsta prydnad på
spinnvidan, men från hela
svenska scenens fack- och
lekmän.

*

Den nyutnämde span-
ske ministern vid Svenska
Hovet efter framlidne d:r
R. Mitjana y Gordon,
greve Gonzalez de Torata,
hitlände den 9 dec. och
mottogs i högtidlig audi-
ens av konungen på Stock-
holms slott varvid han
fick avlämna sina kredit-
tivbrev. Ministern av-
hämtades i sjuglasvagnen
från Grand Hotell, där
han tills vidare tagit sin
bostad.

*

Republiken Mexiko är
numera officiellt repre-
senterad i Stockholm och
dess förste minister där-
städes, *envoyén Balbino
Davalos*, har just i da-
garne anlant. Han mot-
togs samma dag som ny-
utnämde spanska mini-
stern i högtidlig audiens
av konungen. Hittills har
den nyupprättade mexi-
kanska beskickningen fö-
reståtts av senor Gaxiola
del Castillo Negrete i
egenskap av chargé d'aff-
aires.

18 December 1921. Lösnummer 35 öre
HVAR 8 DAG
• ILLUSTR • • MAGASIN •

Kliché: Aug. Sjöbergs Klichéanst., Gbg.

Fotos Rahn, St. ckhalm.
SPANIENS NYE MINISTER
VID SVENSKA HOVET,
GREVE G. DE TORATA.

Kliché Sjöberg, Gbg.
MEXIKOS NYE MINISTER
VID SVENSKA HOVET, M.
BALBINO DAVALOS.

Efter porträtt.

Kliché: Göss, Gbg

T. v.: M:LE YVONNE GALL, den
franska sångerskan som med största
framgång gästspelar å K. Teatern
Stockholm.

T. h.: FRÖKEN RAGNHILD PRIM
som dekorerats med Österrikiska R.
K. hederstecken av andra klass med
krigsdekoration för nitisk verksam-
het vid "Rädda Bannen" i Stock-
holm.

Foto: Härd, Stilm.

Kliché Sjöberg, Gbg

Å K. Teatern gästspelar
sedan den 5 december
den franska primadonnan
Yvonne Gall för första
gången för svensk publik.
Gästspelet har hittills om-
fattat "Tosca", "Romeo
och Julia" samt "Faust",
och den stora konstnärin-
nan erövrade med sin
glansfulla röst och ypper-
liga teknik jämte inta-
gande scenisk apparition
både kritik och publik.

*

Österrikiska Röda kor-
sets hederstecken av för-
sta och andra klass med
krigsdekoration har till-
delats ett antal personer
i vårt land som ägnat ni-
tisk verksamhet åt för-
eningen "Rädda Bannen"
i Stockholm. Bland dessa
näma vi särskilt förenin-
gens ordförande friherr-
innan *Ellen Palmstierna*,
dess sekreterare fröken
Gerda Marcus samt med-
arbetaren vid H. 8. D:s
korrespondentbyrå i Stock-
holm fröken *Ragnhild
Prim*.

Hvar 8 Dags
postabonnenter
erinnras om vikten att i god
tid förnya prenumerationen
för 1922.

Med senaste numret (n:r
11) följde för detta ändamål
en prenumerationsblankett,
avsedd att ifyllas och inläm-
nas å närmaste postanstalt
eller bokhandel.

Hvar 8 Dags pris vid post-
abonnemang är väsentligt
nedsatt för år 1922.

Se närmare annonsomsla-
get sid. 21.

Red. av Hvar 8 Dag.

Artilleriklubben i Stockholm firade vid sammanträde den 8 dec. sitt 50-års jubileum. Klubben stiftades 1871 på initiativ av några för artillerivapnets utveckling varmt intresserade officerare och har allt sedan dess arbetat för fyllande av sin betydelsefulla uppgift. Samtidigt med klubbens stiftande började också artilleritidskriften utgivas, till att börja med understödd av klubben. Den har som bekant sedermera under årens lopp tillkämpat sig en rangplats även i den utländska facklitteraturen. Jubileumssammanträdet hölls å restaurang Gillet, varvid ordföranden, major G. Salander, gav en återblick över klubbens verksamhet under de gångna åren. Till konungen avsändes ett hyllningstelegram, varå svar under kvällens lopp ingick.

ARTILLERI-
KLUBBEN 50 ÅR.
Jubilei-fästen.
Infällningen: För-
storing av mitt-
partiet av samma
foto.

Foto. Holmén, Schlu.
Kliche' Sjöberg, Gbg.

Bild t. v. .
K. SVENSKA
AEROKLUB-
BENS I GÖTE-
BORG MODELL-
UTSTÄLLNING.
Interiör från ut-
ställningen; t. v.
synes den unika
modellen till Zep-
pelinaren "Nord-
stern."

Text å sid. 191.

Foto. Allard, Gbg.
Kliche' Sjöberg, Gbg.

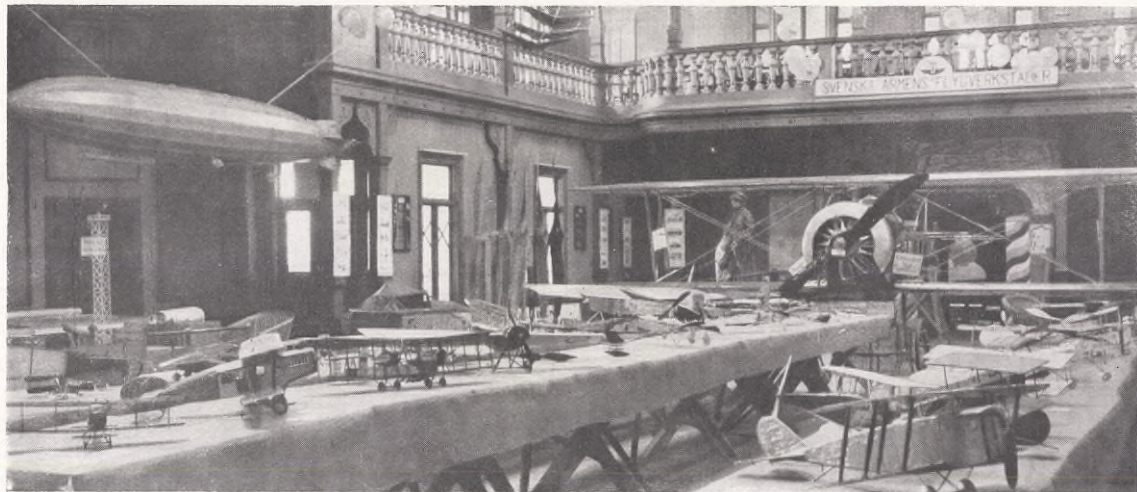

Foto. Florman, Struckhorn. Kliche' Sjöberg, Gbg.
LÖJTNANT C. FLORMAN.
Sveriges förste flygattaché.
Text å sid. 191

Bilden t. h.:
BYST AV EMANUEL SWEDENBORG,
modellerad av bildhuggaren
Adolf Jonsson, och av vilken en
bronsavgjutning
i dagarne be-
ställis för ett
Swedenborg-
sällskap i Chi-
cago.
T. h. Konstnären.

Därunder: ULLSKÄPPA FRÅN ÖMKR. 1100-TALET.

Påträffad i Rättvik av konstnären Gustaf Anckarström genom vilkens förmedling ägaren skänkt det märkliga föremålet till Rättviks hembygdsförening. — Storleken är 50X40 cm.

Nedanst. (i cirkeln):
PASTORSADJUNKTEN PER GYBERG I STOCKHOLM har nyligen vid 33 års ålder fullgjort vederbörliga prov för erhållande av idrottsmärket i guld. Detta är det andra av en prästman erövrade guld-

Efter fotografi.

Kliche: Sjöberg, Öbg.

Kliche: Götz, Öbg.

Kliche: Götz, Öbg.
STATY I BRONS ÖVER SKALDEN, PSALMDIKTAREN, ÅRKEBISKOP J. O. WALLIN modellerad av framlidne bildhuggaren Alfred Nyström, och av hans son, grosshandlanden C. G. Nyström skänkt till Solna församling allt avtäckas å prästgårdsområdet där in-stundande vår. Gjuten på Meyers Konstgjuteri. — Ett monument över J. O. Wallin restes 1882 i hans födelse bygd i Dalarna och hans av prof. T. Lundberg modellerade byst avtäcktes 1917 framför läroverket i Falun, men den första statyn är den här återgivna.

Foto. Holmén, Stålm.

Efter porträtt.

Kliche: Sjöberg, Öbg.

Efter fotografi.
märket, det första togs 1916 av pastor Verner Lind, Lundsbergs skola, vid 35 års ålder.

Bilden t. v.: EN AV TSAR PETER I SAARDAM BYGGD BÅT, hittills förvarad å Flottans varv i Stockholm och räddad undan den stora branden där nyligen. Text å sid. 187. — T. h.: ALTARTAVLA för Håsjö nya kyrka av konstnären G. Strandberg. Genom sin riksbekanta vackra klockstapel, varav en avbildning finnes å Skansen i Stockholm — och som utgör H. 8. D:s bekanta "märke" se omslagssidan — är Håsjö av ett särskilt intresse. — Efter fotografier. — Kliche: Sjöberg, Öbg.

DÖDEN I VENEDIG.

ETT RESEMINNE FÖR H. S. D. AV OVE EKELUND.

Efter fotografi.

VENEDIG.

Kliché: Göts Ritbyrå & Klichéanstalt, Cbp.

Första — och enda — gången såg jag henne på hôtel "de l'Europe"s lilla marmorsvala terrass mot Canale Grande.

Det var en veneziansk förmiddag som många andra. Lagunstadens elegantaste gondoliär, Grossi Pietro, stod bredbent i mynningen av "Calle del Ridotto" med sin eviga snugga släppt upphängd i mungipan, jag drack min utspädda whiskysoda, den germanskt energimättade hovmästaren stirrade förvåntansfullt upp i den sagolikt blå himlen efter nya gäster, längre in i hallens skugga skymtade den anglosaxiske barmästarens vita jacka, utsikten mot den vittinrande "Chiesa della Salute" doldes halvt av en amerikan i raglansydd homespun och Hanan-skor, bakom honom suttu vid en aperitif de nyss anlända filmskådespelarna från Milano — och bakom dem satt hon.

Jag kunde alltså endast skymtvis se hennes ansikte, som var oerhört blekt. Dräkten sade mig ingenting. Den var, liksom hatten, ytterligt enkel, en smula opersonlig.

Men det var ögonen. De brunno: svarta, omätliga, med ett oändligt lidande uttryck längst inne i det, som inte var som ett mänskligt öga — pupill, iris — kalla det vad som helst. Detta var två stora, speglade hål utan botten.

Jag fick en underligt förvirrande känsla av drunkning, strypning, död, jag tog mig åt pannan, jag kände svindel, och jag drack en djup klunk ur min bleka grogg. Jag såg ut över den blåglindrande kanalen, där den profana "vaporetton" spydde sin stenkolsrök och gondoler med bædeker läsande turister stillsamt gungade i svallvågorna från anakronistiska mahog-

Efter fotografi.

Kliché: Sjöberg, Gbg.

MARCUSPLATSEN. T. v. Kampanilen, i mitten Marcuslajonet och till höger en del av Dogepalatset.

Efter fotografi.

Kliché: Sjöberg, Gbg.

SUCKARNES BRO mellan t. h. Brigionis (gamla fångelset) och t. v. Dogepalatset.

nyracers, vilkas motorsmätter eka-
de mellan de sovande palatsen.

Allt sjönk i dimma och dunst.
Kvar blevo endast dessa bottenlösa, djupsvarta brunnar.

Amerikanen gick, filmarna från
"Mailand" gingo, Pietro försvann,
alla gondoler gled o undan, den
vitrockade barmästaren inne i ho-
tells hallens halvdunkel blev borta,
också den himmelsblickande hov-
mästaren — och hon med de för-
färliga ögonen.

Jag ensam satt kvar — nu
svepte siroccon in från Adria,
tung, kvävande.

Vid de urusla måltiderna i ho-
tellets dystra åttiotalsmatsal såg
jag henne aldrig. Och det föll
mig inte in att fråga efter hene-
nes namn.

Jag vandrade i Venezia. Jag
knäböjde och korsade mig bland
publikanter och syndare i Dömen.
Jag körde med den engelska his-
sen upp till Campanilens utsikts-

Efter fotograf.

DUVORNA PÅ MARCUSPLATSEN.

Klické Sjöberg, Gbg.

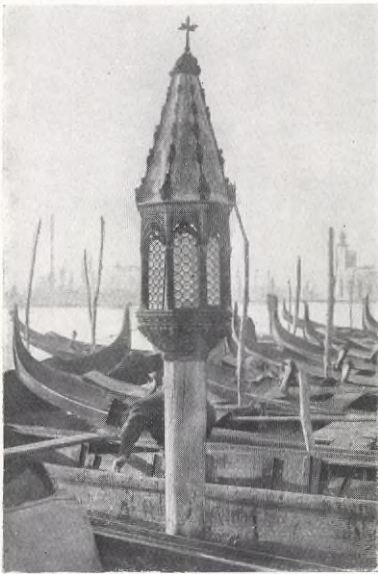
flytande stadens ruskigaste bus-kanaler med den röda, fläm-
tande lanternan som enda hopp och mascot. Jag stänkte vig-
vatten på min av alla nya intryck värkande hjärna. Jag drack
grogg på hotel "de l'Europe"s terrass. Jag tillbrakte skandinaviska
pokeraftnar med konstkritiska vänner från metropolen vid Mälarens
blå vatten. Jag dansade till te på hotel "Royal Danieli". Jag bik-
tade mig på bruten fransk-italienska genom den perforerade ebonit-
skivan i en "chiesa", vilkens namn jag glömt: jag får icke frid i
min själ. Två bottenlösa brunnar, en kvinnas ögon, förfölja mig.
Och jag hörde paterns väsende svar: min son, följ de ögons ljäv-
liga ljus, som äro av evigheten... Så slog dörren igen, jag blev lig-
gande i bön tills de knarkande smorlädersstegen förtonat. Då reste
jag mig, korsade, och gick.

Piazza San Marco var uppfylld av en oöverskådlig folkmassa. Ett
böljande hav av uppåtvända ansikten. Det var de milanesiska film-
arna, som arbetade allra högst uppe i Campanilens spira, madonnan
vete hur de kommit dit. Äck, det var inte så underbart, som den
gapande massan föreställde sig. Nu såg jag det. En stege, rest
från översta torngluggen. Ett människokryp, som vägade livet. En
vev, som bevades, och ett kameraöga, som såg. Venezia a vol d'ucello.

I vakna nätters vända drömde jag om hennes ögon.
En enda gång kom den profana tanken för mig: hade hon något
med filmtruppen från Milan att göra? Men jag tillbakavisade den
med förakt, i det jag kom att minnas den äckliga primo amoroson,
sminkad mitt på ljusa dagen i samma färger som första älskarinnans
toilette. Nej, nej!

Så blev det sommar i Venezia. Jag glömde hennes ögon, jag
slogs med myggen, jag bad och arbetade.

Forts. å sid. 187.

Efter fotograf.

ETT VATTENMARKE FRAN FORDOM vid gondolernas hållplats vid Marcusplatsen.

Klické Sjöberg, Gbg.

terrass under jätteklockorna. Jag for med
"vaporetton" till Lido, där musiken spe-
lade årets europeiska schlagers ute på
restauranten mot Adria, medan en svart-
muskig man i basarlängans sortiöppning
oavbrutet klippte silhuetter av ärelystna
turister, och båtar med badande, vene-
ziansk aristokrati av båda könen gled
förbi likt bilderna i ett alltför snabbt upp-
rullat, alltför hastigt svinnande filmpot-
pourri. Jag matade duvorna på San
Marco och avvisade med otroligt över-
lägsna skakningar horder av påträngande
guider. Jag drack, som tusen sinom
tusentusen turister före mig ha gjort, mitt
eftermiddagskaffe på Piazzetta. Jag gav
mig Pietro fullt och helt i våld på van-
vetliga, nattliga gondolfärder genom den

Efter fotograf.

EN BEGRAVNING I VENEDIG.

Klické Sjöberg, Gbg.

NOBELPRIS.

T. v. ANATOLE FRANCE, Litteraturpristagen, jämte fru och dotterson i Stockholm. — Foto, Holmén, Sthlm.

T. h. WALTHER NERNST, Kemi-
pristagaren, har jämväl in-
träffat till Nobelvästen. Efter porträtt.

Årets Nobel-dag, den 10 dec., har under traditionellt högtidliga former firats i Stockholm och Kristiania.

Fästen i Stockholm ägde rum i Musikaliska akademien i närvaro av konungen och flertalet av konungafamiljens medlemmar, regeringen, diplomatiska kåren samt spetsarne inom landets vetenskapliga och litterära värld. Efter ett kort hälsningstal av ordföranden i Nobelstiftelsens styrelse professor Henrick Schück höll veten-

H. BRANTING.

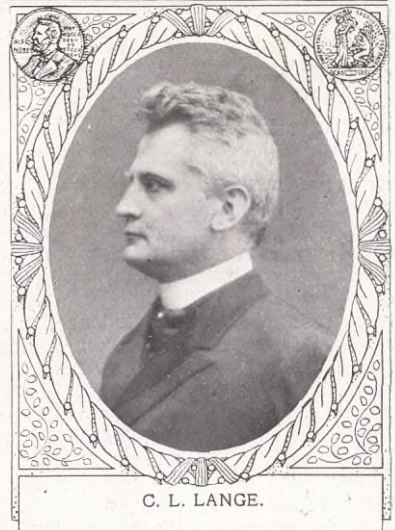
NOBELSTIFTELSENS HÖGTID I STOCKHOLM Å MUSIKALISKA AKADEMIENS STORA SAL. Stiftelsens styrelseordförande, professorn Henrik Schück håller hälsningstal. — Främst t. v. (x) synes M. Anatole France och professor Walther Nernst. Foto. Holmén, Sthlm.

skapsakademiens preses prof. G. de Geer talet för årets pristagare i kemi prof. Walther Nernst, vilken sedan ur konungens hand fick mottaga Nobelpriset. Därefter talade Svenska akademiens sekreterare d:r E. A. Karlfelt för pristagaren i litteratur Anatole France, som likaledes av konungen fick sig överräckt Nobelpriset.

Efter fästen i akademien sam-

Forts. å sid. 191.

NOBELPRISET FÖR FREDSTRÄVANDEN, av det norska Stortinget tillsatta utskottet fördelat mellan H. ex-statsminister Hjalmar Branting och generalsekreteraren Christian Lange.

C. L. LANGE.

Kliche: Aug. Sjöbergs Klichéanst., Gbg

Den gångna veckans stora utrikespolitiska händelse är den uppgörelse, som träffats mellan

DE VALERA,

Irlands "okrönte konung" och "republikens förste prest lent" som vid förhandlingarne med England visat samma genstörtighet som hittills och nu vid uppgörelsen ställes utanför av sitt eget folk vilket önskar försoning. — Efter fotografi.

Kliché: Sjoberg, Gbg.

engelska regeringen och de irländska republikanernas (sinn feinarne) de-

legater i den under sekler förda striden om Irlands ställning till England. Uppgörelsen, vilken för att få gällande kraft måste ratificeras av engelska och sinn feinska parlamenten, går ut på att Irland under namn av Irländska Fristaten skall intaga samma, i inrikespolitiskt hänseende, fria och självständiga ställning som övriga dominions i brittiska imperiet. Landet skall hava eget parlament med bestämmaderätt i alla inre frågor. Medlemmarne skola avlägga ed på författningen samt avgiva trohetslöfte till Englands konung i kraft av den samhörighet, som existerar mellan Irland och den grupp nationer, som bilda det brit-

Forts. å sid. 191.

DAVID LLOYD GEORGE, Englands premiärminister, som med klokhet, fasthet och måtta synes vara den utkorade av landets alla statsmän som i alla tider ägnat krafter åt den "Irländska frågan" och vilken nu sannolikt skall lyckas bringa till försoning det hat och den förbittring mellan de irländska och engelska folken som under 700 år lett till oavslutliga stridigheter, de svåraste timade under senaste tid. — Efter porträt.

Kliché: Sjoberg, Gbg.

19. This instrument shall be submitted forthwith by His Majesty's Government for the approval of Parliament and by the Irish signatories to a meeting summoned for the purpose of the members elected to sit in the House of Commons of Southern Ireland, and if approved shall be ratified by the necessary legislation.

Dec 6th 1921.

In Witness whereof the British Delegation

Arthur Griffith

Bakerhead.

W. J. Conboy

D. Lloyd George

Arthur Griffith

James Connolly

On behalf of the Irish Delegation
Arthur Griffith (ammanförelse)

Micéal Ó Coileáin

Riobarda Ó Súilleabháin

E. S. D. O'Sullivan

Seán T. Ó Súilleabháin

ETT HISTORISKT DOKUMENT: Uppgörelsen mellan den engelska och den irländska delegationen undertecknad. Överst synas D. Lloyd Georges och Arthur Griffiths namnteckningar.

Efter fotografi — Kliche: Sjoberg, Gbg.

JAPAN VID WASHINGTONKONFERENSEN. Prins Tokugawa (t. v.) president i överhuset, och amiral Kato, marinminister. De mest framträdande i Japans delegation, vilkens beslut varit av den allra största betydelse för hela konferensen. — Kliche: Sjoberg, Gbg.

SENASTE BILDER FRÅN WASHINGTONKONFERENSEN.

T. h. "DEN STORA NIAN" vid Konferensen jämte dennes generalsekretärer. Fr. v. J. W. Garrett, gen.-sekr.; "Den stora nian": ordf. f. resp. länders delegationer, H. A. van Karnebeek (Holland), d:r S. A. Sze (Kina), A. Balfour (Storbritt.), C. E. Evans (För. Stat., konferensens ordf.), A. Briand (Frankrike), C. Chan-

EX-PRESIDENTEN WOODROW WILSON, helt nyligen fotograferad vid utgåendet på en promenad under rekonnvalescensen efter den svåra sjukdom som nedbröt honom.

zer (Italien), baron de Cartier de Marchienne (Belgien), prins Tokugawa (Japan), vicomte d'Alte (Portugal).

Efter originalfotos.

Kliché: Ang. Sjöbergs Klichéanst., Gbg.

OFFICIELL FOTOGRAFI FRÅN AVRUSTNINGSKONFERENSEN den 21 november i Memorial Hall Vid b:det mitt för kameran synas fr. v. konsejpresidenten Briand, senator Underwood, Mr Root, senator Lodge, utrikesministern Hughes, Arthur Balfour, lord Lee och ambassadören Geddes.

DÖDEN I VENEDIG.

Forts. fr. sid. 183.

En tidig morgon drev jag kring i gondola. Det var blickstill och redan tryckande varmt. Plötsligt hörde jag någonstans långt borta i en kanalkorsning det välkända, sällsamma tjetet, gondoljärernas kombinerade varnings- och hälsningsrop.

Och i en blixtnabb sekund krsade den min väg och var borta. En gondol, på pricken lik min egen och alla andra i Venezia. Men i dess för stod, under den flata, stålskimrande galjonsbilden, en svart likkista utan blommor. Akteröver, i gondoljärens närhet, en man, som jag tyckte mig ha sett förut. I bråkdelen av en minut glänste solen i en guldgalonerad mössa.

Någon timme senare frågade jag, med spelat ointresse, hotellets portier:

— Vad var det för ett lik, ni förde bort i morse?

Han stirrade mig oförstående rakt in i ögonen:

— Cadavere — non intendo, signore!

— Åjo, svarade jag lugnt. Jag såg idag vid sextiden en kista — una cassa da morto — och den stod i en gondol — *in una gondola* — avete capito? Och i aktern stod en vaktmästare från hotellet. *Il facchino da l'albergo, signore!!!*

Och med min fruktansvärda, småländska energi började jag fixera hans näsrot.

Jag märkte hur hans andliga jag krympte ihop. Det gick vägor på hans själs frackbyxor. Till det yttre stod han lugn, oberörd, eftersinnande. Men nu mindes han plötsligt.

— Å, signore, det var signorina...! Åh — ja! — så sorgligt! Hon dog för tre dagar sedan. Hon led av en obotlig sjukdom — una incurabile malattia, signore! Det var lungorna — *tisi*, signore! — men hon älskade Venezia. Hon återvände alltid hit. Hon var mycket skön — och mycket sjuk och olycklig, signore! Och hon ville dö i Venezia. Madonnan uppfyllde hennes önskan. En blodstörtning — emorragia — gjorde för alltid slut på hennes plågor. Il medico — scusi, signore! läkaren kunde ingenting uträtta. Han kom och gick, och signorinan blev allt blekare. Hon var mycket skön och mycket rik och mycket sjuk och olycklig, signore...

Jag sade, på måfå, långt ut i rummet, utan att vänta att bli hörd, ännu mindre förstörd:

— Hennes ögon?

En sekund blev det dödyst. Tid och rum stodo stilla. Portierlogens telefoner ringde inte, klockan under takfrisen stod, den larmande sekreteraren inne i "Bureaun" förstummades, hela Venezia höll andan.

Och så kom det lugna svaret, som jag hade väntat:

— Underbara, signore! Svarta, omätliga — *pozzo senza fondo! signore*, en bottenlös brunn —

Och jag fyllde i, som ett eko: två stora speglande håll utan botten.

"Chiesa della Salute" gnistrade som ett smycke.
Ove Ekelund.

Till bild å sid. 186.

Washingtonkonferensen har nått två synnerligen betydelsefulla resultat. Japan har sålunda för sin del antagit Amerikas förslag om styrkeförhållandet mellan de amerikanska, engelska och japanska flottorna och inskränkningen av rustningarne till sjös. Vidare har den engelsk-japanska alliansen, i vilken Förenta Staterna sett ett mot sig riktat hot, på förslag av japanska delegationen upplösts och ersatts med ett fyrmaktsförbund för Stilla havet. Utom England och Japan upptager förbundet även Förenta Staterna och Frankrike. Traktaten bestämmer, att de fyra makterna inbördes skola respektera varandras rättigheter angående

TSAR PETERS BAT.

Till bild å sid. 181.

Sedan år 1868 har på Flottans varv i Stockholm förvarats en gammal båt av egendomlig konstruktion, om vilken man icke visste något annat än att den kallades för Ryssbåten eller tsar Peters båt. På grund av branden å Galärvarvet ansågs emellertid att båten borde flyttas till en säkrare plats, vilket i sin ordning gav anledning till forskning om densamma.

Enligt uppgift skulle båten redan år 1703 förekommit bland Livrustkammarens inventarier, såsom "en slup utan behör" tillhörande krigsbytena från Narva år 1700. Livrustkammarens samlingar inrymdes i den s. k. Arsenalen, vilken en tid hade sina lokaler i De la Gardie'ska palatset "Makalös", sedermera i Fredrikshofs lustslott.

I "Den svenska Fatbären", 4:e öppningen från 1768 finnes en anteckning om båten under rubrik: "Beskrifning på de uti Arsenalen i Stockholm befintlige förnämste märkvärdige Saker (Är upptecknad af en som dem för några år sedan besedt) — — — Uti de andra rummen: Zar Petter den I:stes Båt, som han med egen hand byggt i Amsterdam, eröfriad af svenska skepp".

I en resebeskrivning från år 1796 påträffas åter en anteckning om den märkliga båten. En fransman M. de Fortia berättar, att han i Arsenalen i Stockholm sett en båt, tillverkad av tsar Peter den store. År 1803 flyttades livrustkammarens samlingar från Fredrikshofs slott till orangeribyggnaden i Kungsträdgården och vid inventeringen infördes den i inventariet under nr 1220 såsom "En båt, Peter I:tes, byggd i Saardam i Holland". År 1810 omnämnes båten ånyo av en fransman Boisgelen i hans resebeskrivning över Sverige. I Flottans vård kom den år 1868, då k. maj: bestämde, att på grund av bristande utrymme skulle en "efter uppgift av tsar Peter den Store byggd och till konuhg Carl XII skänkt båt" överflyttas från K. Husgerådskammaren till Flottans station. Båten som under 223 år flyttat från den ena samlingen till den andra, torde väl nu äntligen få en säker fristad. En kort beskrivning av densamma är av intresse.

Den 5,1 m. långa och 1,5 m. breda båten är ett amatörarbete med vackra linjer och sniderier, vilka förråda såväl konstnärlig blick som yrkesskicklighet i träsnidning. Om tsaren själv utfört sniderierna torde vara ovisst, ty hans i Petersburg m. fl. ställen i Ryssland befintliga båtar utmärka sig för stor enkelhet.

Av intresse är den på utsidan målade vågformade vattenlinjen, vilken stundom återfinnes på orientaliska och latinska fartyg. Både för- och akterstäv hava varit prydda med förgyllda skulpturer, såsom sjöjungfrur m. m.; tyvärr återstår endast en. På insidan längs relingarna finnas inramade fält med i svart och grått målade sjöstycken, delvis med motiv vilka möjligen kunna bestyrka dess holländska ursprung.

L. Stackell.

ende de dominions och öar i Stilla havet, som de äga eller behärska. Uppstår oenighet om dessa rättigheter skola förbundsstaterna genom en konferens söka fredligt bilägga tvisten. Utsättes rättigheterna för en aggressiv aktion utifrån skall fyrmaktsgruppen intaga enhetsfront. Traktaten, som har en giltighetstid av 10 år, har mottagits med entusiasm av de berörda länderna.

Den kinesiska delegationen vid konferensen har återfördrat Shantung, som Versailles-fredstraktaten tillerkänt Japan, och kommer, om detta krav tillbakavisas, att lämna konferensen.

EN SÄGEN I BILDER AV HJALMAR BERGMAN.

1.

2.

3.

SVENSK FILMINDUSTRI
SENASTE FILM "VEM DÖ-
MER" AV HJALMAR BERGMAN,
iscensatt av Viktor
Sjöström.

1. Tore Svennberg (med bågaren);
2. Främst Ivan Hedqvist och Tore Svennberg;
3. Jenny Hasselquist.

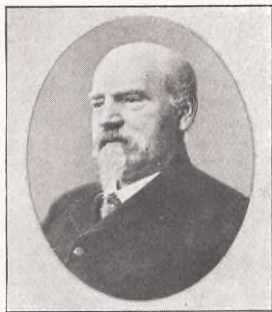
Bilden t. h.: PROFESSOR
OSCAR MONTELIUS
DÖDSMASK TECKNAD AV
GUNNAR HALLSTRÖM.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

J. A. HALLÉN.
*Professor. — Stockholm.
 75 år 22 dec.**

J. G. T. ELMQUIST.
*Fil. Dr. F. d. Rektor. — Stock-
 holm. — 75 år 20 dec.**

H. A. ÖHRVALL.
*F. d. Professor. — Uppsala.
 70 år 15 dec.**

K. L. LEWIN.
*Fröken. — Bibliotekarie. —
 Stockholm. — 60 år 4 dec.**

O. F. M. SILVERSTOLPE.
*Generalmajor. — Stockholm.
 65 år 14 dec.**

A. HERLENIUS.
*Kabinettskammarherre. — Udde-
 holm. — 60 år 22 dec.**

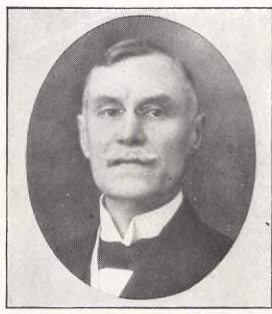
C. G. G. GYLLENSWÄRD.
*Överste. — Grenna.
 60 år 20 dec.**

N. O. PALMSTIERNA.
*Frh. Verkst. dir. Kapten.
 Kristianstad. — 50 år 17 dec.*

D. M. LYCKHOLM.
*Direktör. — Göteborg.
 65 år 9 dec.**

R. E. NORBERG.
*Bankofullmäktig. — Stockholm.
 65 år 22 dec.**

K. BERGENDAL.
*Statssekr. — Nytn. Chef f.
 Utr.-dep. hand.-avd.**

G. C. A. LINDENCRONA.
*Byrådirektör. — Stockholm.
 50 år 18 dec.**

N. G. NORDQUIST.
*Överinspektör. — Stockholm.
 65 år 20 dec.**

A. H. SJÖSTRÖM.
*Arkitekt. — Lund.
 65 år 13 dec.**

C. L. MÜLLER.
*Byggmästare — Malmö.
 65 år 10 dec.**

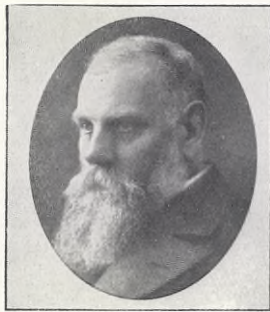

N. R. SJÖBLOM.
*Ingeniör. Brandinspektör. —
 Göteborg. — 50 år 16 dec.**

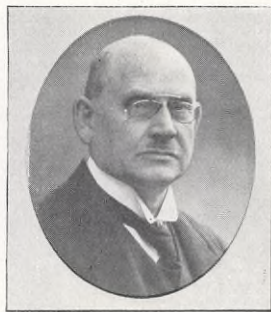
Ritade Aug. Sjöbergas Ritkonst. Öbg

* Data å nästa sida.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

J. ASKLUND.
Direkt. V. ordf. i Bageriidk.-f.ör.
Göteborg. — 70 år 20 dec.

A. I. HÅNELL.
Bokhandlare. — Stockholm.
65 år 16 dec.*

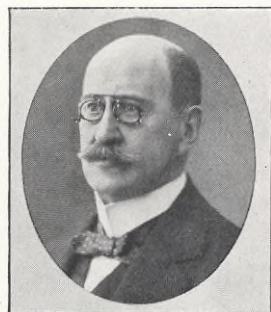
G. E. WESTMAN.
Kassadirektör. — Stockholm.
60 år 7 dec.*

C. ANDERSSON.
Direktör. — Göteborg.
50 år 16 dec.*

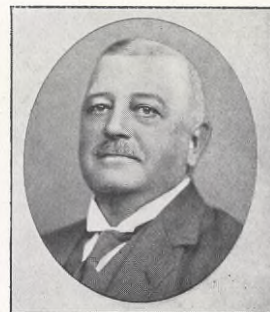
J. N. LINDAU †.
F. d. Kyrkoherde. — Hässelby.
F. 1845. † 7 dec.*

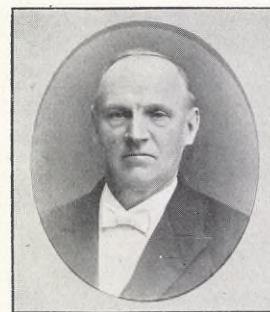
F. J. ZETHRIN †.
F. d. Bankdirektör. — Jönköping.
F. 1850. † 16 nov.*

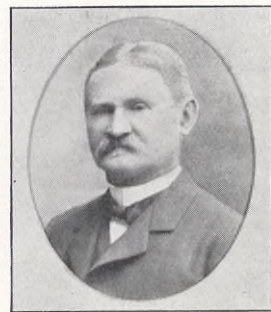
P. A. N. NORDLUND †.
Disponent. — Borås.
F. 1859. † 3 dec.*

C. E. ERIKSSON †.
V. Konsul. — Nyköping.
F. 1860. † 1 dec.

C. CARLSSON †.
Rådman. — Lindsberg.
F. 1836. † 1 dec.*

P. NILSSON †.
Lantbrukare. — Mörrarp.
F. 1847. † 29 nov.*

A. G. ERICSSON †.
F. d. Riksdagsman. — Örebro.
F. 1851. † 26 nov.*

C. J. GEIJER †.
Godsägare. — Jönköping.
F. 1865. † 30 nov.*
Klucht: Aug. Sjöbergs Kluchtanst., Gbg.

* Data här nedan.

ANDREAS HÄLLÉN. Elev v. konserv. i Leipzig, München o. Dresden 66–71, dirig. f. Musikfören. i Göteborg 72–78 o. 83–84, f. Filharmon. sällsk. i Stockholm 85–95; kapellmäst. v. K. Operan där 92–97; dirig. f. det av honom bild. Sydsv. filharmon. sällsk. i Malmö 02–07; lär. i komp. v. Konserv. i Stockh. 09–20, professors n. h. o. v. 15. Bl. kompositioner erinras om Harald Viking, Valdemarsskatten, ett flertal ballader, körverk, orkesterverk m. m. Biografi o. helsid.-portr. ärg. II: 40.

GUSTAF ELMQUIST. Stud. 63, fil. dr. 69, fil. jub.-dr. 19. Ex. lär. 64, koll. i Eskilst. 69, v. rektor där 72–77, ord. 77–88, rektor v. Östern. lärov. 89–13. Led. av 1890 års skollagskomm. samt 06–13 av dir. f. Stockh. stads undervisn.-verk; led. av Hedv. El. kyrkoråd. Läroboksför.

HJALMAR ÖHRVALL. Stud. 72, med. lic. 87, med. dr. 89, doc. i fysiologi i Upps. s. a., labor. i exper. fysiolog. o. medic. fysisk 90, professor i fysiologi v. Upps. univ. 99–16. Delt. i fysiolog. kongr. i Cambridge 18. Turin 01 o. Heidelberg 07. Hed.-led. av Söderm.-När. nat. Hällit föreläsningar el. spridda föreläsningar på ett stort antal platser i landet. Utg. ett flertal vetenskapl. arb.

LOVISA (VISEN) LEWIN. Anst. h. Norstedt & Söner 82–83, privatlärare 84, aman. v. Nörd. mus. o. dr. Hazelli sekr. 85, bibliot. där sdn 01; red.-sekr. f. museets årl. "Meddelanden" samt sdn 06 f. "Fataburen". Hennes verksamhet v. Nörd. Museets bibli. o. arkiv, dess skötsel o. förvaltning, har varit och är av största betydelse f. museet o. den allmänhet som begagnar sig av dess numera ansevärda bibliotek. Under fem år sekr. i Nörd. Mus. nmd. aman. v. Slottsbibl. Tilldel. på födelsedagen med. Litt. et Art.

AUGUST HERLENIUS. Uljtn. v. F. Göta art.-reg. 81, kapt. 95, i res. 97–12. Disp. f. Storfors bruks-a-b. 94, disp. v. Uddeholms a-b. 11, verkst.

dir. där sdn 14. Led. av styr. f. Trollh. kanal o. vatt-nv. 05–08, Vattenf.-styr. sdn sistn. år, e. o. fullm. i Järnkont. sdn 07; ordf. i styr:n f. Värml. o. Örebro l. gem. ns. skogv.- o. kolarskola, Sv. trävaru-exp.-fören. ordf. o. verkst. dir. i Toullavara gruv a-b. ordf. i styr:n f. Persbergs gruva-b. a-b. Karlstads m. k. verkst. M-stallograf inst. stift. Klarälvens flott-n-fören., v. ordf. i Järnvärksförb., styr.-led. i Uddeholms a-b. Led. av Järnvägsrådet. Tjgör. kabinettskammarrherre h. Kon. sdn 08. Biografi o. helsid.-portr. ärg. XVIII: 36

OSCAR SILVERSTOLPE. Uljtn. v. När. reg. 75, löjtn. 80, löjtn. v. Gen.-staben 83, kapt. där 88, v. reg. 91, maj. v. Gen.-staben 95, övrljtn. i an 98, v. N. Skan. inf.-reg. 99, överste i an 02, överste o. chef f. Älvsb. reg. 03, F. N. Skan. inf. reg. 06, gen.-major i an o. milbefälh. på Gotl. 08, avsk. m. skyld. kvarstå i gen.-res. 12. Andre styresman i Krigsvet.-akad 18–19, suppl. f. ordf. i Arméns pens.-kassa sdn 18.

CARL GYLLENSWÄRD. Uljtn. v. Kronob. reg. 81, löjtn. där 90, v. Gen.-staben 95, kapt. v. Gen.-staben 96, i reg. 1900, maj. v. Gen.-staben 03, v. Skarab. reg. 04, övrljtn. där 13, överste på res.-st. v. 3. arméförd. 16.

MELCHER LYCKHOLM. Inneh. sdn 94 det stora bryggerietabl. i Göteborg J. W. Lyckholm & Co. Har intagit en framskjuten plats inom Örgryte kommunala verksamhet. Med undantag f. en tvåårsperiod led. av landstinget sdn 97, dess v. ordf. 10, ordf. 10–20, led. av hushålln.-sällsk.-förvaltning. utsk. sdn 08. Led. av Riksd. A. K. 1900–08, av F. K. 09–19; led. av bevilln.-utsk. Har utövat ett betydande mecenatskap. Biografi o. helsid.-portr. i nr. 2 av denna ärg.

RUDDOLF NORBERG. Intr. i Riksb. tj. 76, tjman 1. gr. 79, 4 gr. 09; verkst.

styr.-led. v. Riksb. avd.-kontor i Kalmar 87—89, i Karlstad 89—01, i Göteborg 02—09. Förste suppl. f. fullm. i Riksb. ord. fullm. sdn s. 4. Andre deput. f. avdeln.-kontoren 09—12. f. huvudkont. sdn sistn. år. Led. av styr. f. Postsparb. sdn 14. Stadsfullm. m. fl. kom. uppdrag på sin tid i Karlstad.

KURT BERGENDAL. F. 88, jur. kand. 10; intog under kristiden en framskjuten ställning inom kommissiönsväsendet samt tj.-g. som sekr. inom ett flertal k. kommittéer, senast tull- o. trakt.-komm. t. 20. Utn. 19 t. konsul o. chef f. tredje byrån inom Utr.-dep. polit. o. hand.-polit. avd. Statssekr. i Finansdep. 20. I dagarne förordn. t. chef f. Utr.-dep. speciella handelsavd.

GUSTAF LINDENCRONA. Stud. 89, hovr.-ex. 94, kansl. s. a., t. f. domh. 97—98, e. o. tjan. i Överståth.-åmb. f. polisår. 98, e. o. kansl. i Just. rev. 99, aman. där 1900, v. aud. v. F. Svea trängkår s. a., aman. i Civ.-dep. 1900—02, omb.-man i V. o. V. bygg.-styr. 03, aud. v. Svea art. reg. 04, tf. protokol.-sekr. i Just.-rev. 06—09, byrådirektör i V. o. V. bygga. styr. sdn 10. Har inlagt betydande förtjänst om det svenska idrottsväsendet. Led. av Riksidrottsförb. överst. o. ordf. i dess förvaltn.-utsk. 13—21. Led. av K. Stadionsstyr. Hon. sekr. i Sv. Olymp. komm. Inneh. Gustaf V olymp. med. samt Gynn. o. idrottsfören. riksförb. förtjänstmed. i guld. Styr.-ordf. i a.-b. Lorentzen & Wettres mask.-affär.

GEORG NORDQUIST. Stud. 75, fil. kand. 81, e. o. kammarskr. i Tully. 82, hovr.-ex. 85, v. hvd 87. E. o. not. i Gen.-tullstyr. 88, ord. 90, sekr. i Gen.-tullstyr. kansl. 96, överinsp. o. chef f. tullbevakn. i Stockh. o. dess skårgård sdn 08. Styr.-led. i sällsk. Pro Patria sdn 05.

HENRIK SJÖSTRÖM. Elev h. dav. domkyrkoark. Helgo Zetervall i Lund 74—81, dennes ombud v. domkyrkan 81—92. Säsom självständig arkitekt utf. ett stort antal ritningar t. nybyggn. ex. restaur. av kyrkor, offentl. byggn. o. privatbyggn. fr. 81. Under en laug följd av år den ledande i Teosof. samf. i Lund.

CHRISTIAN MÜLLER. F. i Dann. sv. medb. sdn 89. Genomg. tekn. skola i Köpenh., utex. mäst. 84, byggm. i Malmö sdn 85. Uppf. ett stort antal offentl. byggn. där ss. Nya Posthuset, Hippodromen, Frimur. byggm. m. fl. Travsportens främste gynnare o. utövare i södra Sverige.

NILS SJÖBLOM. Avg.-ex. fr. Chalm. tekn. inst. 94, prakt. v. pappersbruk i Sverige o. Norge 94—1900, brandinsp. v. Brand- o. lifvårdsräk. a.-b. Svea sdn 1900.

AUGUST HÄNELL. Anst. i Samson & Wallins bokh. i Stockh. 71, inneh. bokh. i Jönk. 81, i Hässelh. 88, i Kristianst. 09, åter i Hässelh. 15; red. o. äg. av Hässelh. Tidn. 89—07, red. av Sortimentaren 08—12, Ordf. i Hässelh. komm.-nmd o. v. ordf. i stäm. 03—08, ordf. i styr. f. Sydsv. pappershandl.-fören 08—16, i Sv. pappershandl.-fören sdn 17. Styr.-led. i Sv. sortim.-bokh.-fören. 1900—20, ordf. i Kristianst. minuthandl.-fören. 11—15; fr. o. m. innev. är red. av Pappershandlaren o. Sortimentaren.

GUSTAF WESTMAN. Stud. 82, anst. i Stockh. int. gar. a.-b. samt vistas därefter ett antal år i utl. Sdn 94 anst. v. J. & C. G. Bolinders mek. verkst. a.-b. först såsom kamrer, senare såsom kassadör.

CARL ANDERSSON. Anst. i firman Mårten Perssons valsvarv under 15 år, därefter fr. 06 hos Sydsvenska petrol. a.-b. i Malmö som kontorschef, dess verkst. dir. 08; sdn 11 verkst. dir. f. Vestkustens petrol. a.-b. i Göteborg. Ordf. i Göteborg. skytteklubb.

JUSTUS LINDAU †. Stud. 68, prästv. 78, förestånd. f. tekn. aftonsk. i Motala 78—82, past.-adj. i Stork.-förs. i Stockh. 83—94, e. o. aman. v. Stockh. stads konsist. 91, kyrkoh. i Billeberga, 93, sdn 21 bosatt i Hässelby. På sin tid landstingsman, ordf. i Fridhems folkhögsk. o. lantm.-sk. 01—11. V. ordf. i Publ.-kl. i Stockh. 91—95. Medarb. i dagspressen i Stockh. o. landsorten, ordf. i Sö. Sv. tidn.-klubb 12. Utg. av Ny Eckles. Tidn. 90—96; Landskrona Postens stift. o. verkst. dir. Omkom v. bilolycka i huvudstaden.

FREDRIK ZETHRIN †. Utg. fr. Schartaus hand.-inst. 67, anst. i Stockh. e. bank 68—83, verkst. dir. i Smäl. e. bank 83—15, led. av dess centralstyr. Stadsfullm. 93, led. av handdir. 89—96.

ALBERT NORDLUND †. Efter utg. fr. Borås tekn. elem.-sk. prakt. v. mek. verkst. o. spinn. i Tyskl. o. Engl. t. 87, efter återk. anst. v. olika spinnerier t. 98 då han bitr. v. anlägg. av Åkerlunds spinneri i Borås, blev dess tekn. ledare o. 07 dess disponent. Mångårig ordf. i Sv. bomullsteken. fören., styr.led. i kretsens textilind.-förb., fullm. i Borås fabriksfören., led. av Teknologfören. omb.-nmd. Stadsfullm. 12—20, tre år landstingsman, led. av fattigv.-styr., drätselk. o. hälsov.-nmd.

ERNST ERIKSON †. Efter avslut. skolestudier samt senare prakt. studier i utl. anst. som kassör v. a.-b. Nyköpings Storkuskvarn o. dess disponent 94; delägare. Styr.-led. i Söderm. e. bank, Nyköp. sparb. Led. av stadsfullm., drätselk., handdir., handels- o. sjöf.-nmd. På sin tid landstingsman.

CARL CARLSSON †. Embl. 88 egen firma i Lindesberg. Led. av stadsfullm. t. 88, drätselk. ordf., ordf. i fattigv.-styr., led. av kyrko- o. skoloråd, kyrkovård. Rådman sdn 88.

PETER NILSSON †. Godsinsp. å Gedsholm 80—90, inneh. Erikslunds gård 90—19. Led. av Komm.-nmd, kyrko- o. skoloråd, kyrkovård 90—12. Styr.-led. i Luggude här. sparb. 92—21, kontr. ordf. i Skåne—Hall. ömsesid. hagskadeförsäkr.-bol. 90—21, sockenordf. i hushalln.-sällsk. 90—21.

GUSTAF ERICSSON †. På sin tid jordbrukare t. 08 då han bosatte sig i Flen för att senare överflytta t. Örebro. Led. av Riksd. A. K. 94—96, led. av tillf. utsk. 94—95.

CARL GEJER †. Ägde egend. Tolarp i Jönk l. 94—19; mångårig ordf. i komm.- o. pens.-nmdr., v. df. i kyrk. o. skoloråd. En av stift. av länets lantmäns centralfören., led. av styr. f. länets brandstodsbol., Sv. lantmännens bank m. m.

Till bild å sid. 180.

Sverige har i dagarne erhlålit sin *förste flygattaché*, i det att k. m:t förordnat få flygaren löjtnant *Carl Florman* såsom biträdande militäratiché vid svenska beskickningen i London. Härmed har Sverige tagit sitt första steg på den väg, som redan sedan länge beträffas av stormakterna, nämligen att å speciella flygattachéer anförtro uppgiften att för arméns räkning närmare följa flygväsendets utveckling i respektive länder.

Sveriges nye flygattaché äger ett redan bekant namn på det aeronautiska området. Efter fullgjord spaningstjänst, varunder han var den förste svenske flygare som ledde artilleriefld från aeroplan, avlade han år 1915 prov för internationellt certifikat. Här-efter knuten till det svenska flygvapnet har löjtnant

F. bl. a. under åren 1918—1920 fullgjort ett par kom-menderingar till Tyskland och Förenta Staterna för att efter sistnämnda år tjänstgöra såsom flygsakkun-nig i generalstaben.

*

K. Aeroklubbens i Göteborg modellutställning öppnades den 12 dec. i Trädgårdsföreningens lokaler i Göteborg. I ceremonien deltago landshövding von Sydow, som höll öppningstalet, dir. Dan Broström samt övriga ledamöter i Aeroklubbens styrelse m. fl. Efter högtidlighetens slut demonstrerades expositionen för särskilt inbjudna personer och korporationer såsom stadsfullmäktige, drätselkammarens ledamöter, Tekniska samfundets olika sektioner, militära representer, prässen m. fl. Utställningen omfattar ett flertal avdelningar. Malmslätt exponerar en under namnet "Tummeliten" känd, svenska armén tillhörig ensitsig jagaremaskin om 80 hästkrafter. Avdelningarne för flygplansmodeller omfattar ett stort antal nummer med noggrannt utförda arbetsmodeller och flygande modeller från olika länder. Göteborgspojkarne hava en egen liten exposition med av dem egenhändigt tillverkade flygande modeller. Bland sevärdheterna kan vidare nämnas en André-utställning med en del André-manuskript, samt fotografier och modeller stående i samband med Andrés försök att i luftballong nå Nordpolen.

*

Forts. fr. sid. 184.

lades flertalet av de officiella deltagarne i fästen till en bankett på Grand hotel.

Högtidligheten i Kristiania ägde rum i Nobelstiftelsen i närvaro av konungen, regeringens medlemmar, representer för diplomatiska kåren m. fl.

Sedan ordföranden i norska stortingets Nobelkommitté förutvarande statsministern Lövland erinrat om Nobels liv och verk meddelade han att årets fredspris delats mellan statsminister Hjalmar Branting och generalsekreteraren i interparlamentariska förbundet normannen Chr. L. Lange. Då statsminister Branting förhindrats att närvara mottogs priset å hans vägnar av svenske ministern i Kristiania frih. Ramel.

*

Forts. fr. sid. 185.

tiska väldet. Irländska fristatens försvarskrafter skola stå i samma förhållande till Englands militärmakt som Irlands befolkning till Storbritanniens. Religionsfrihet skall råda.

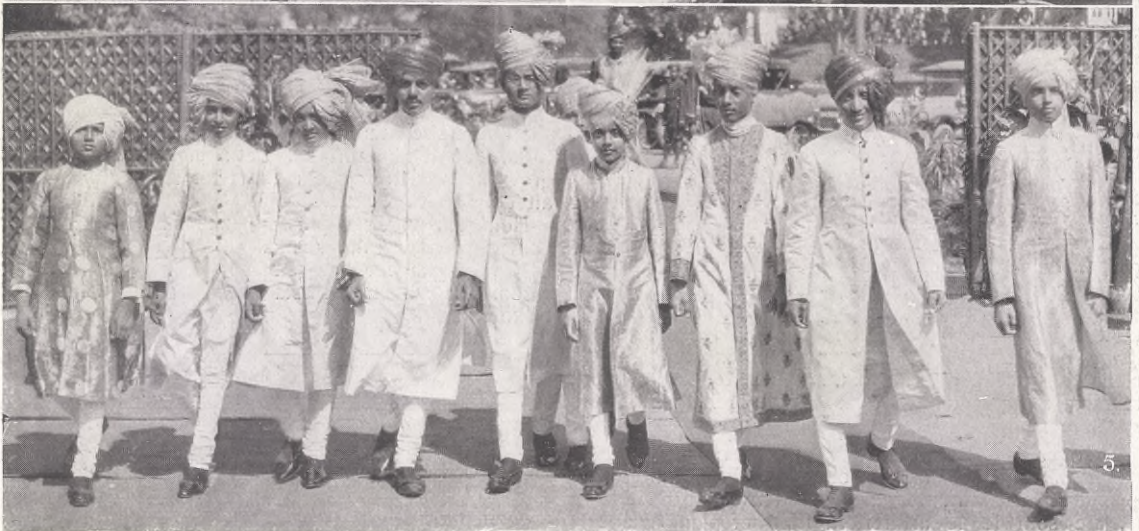
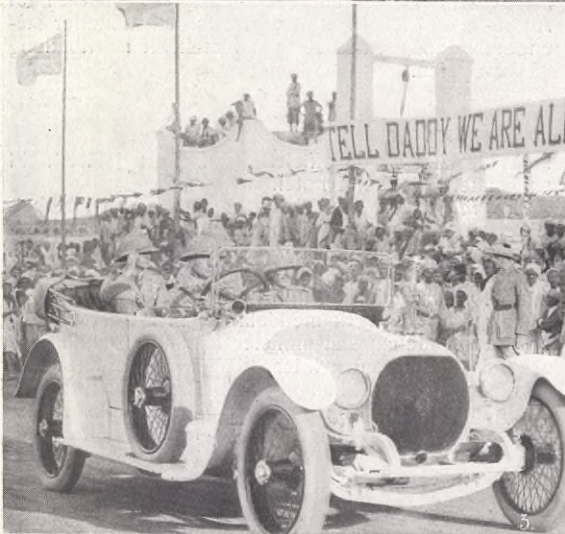
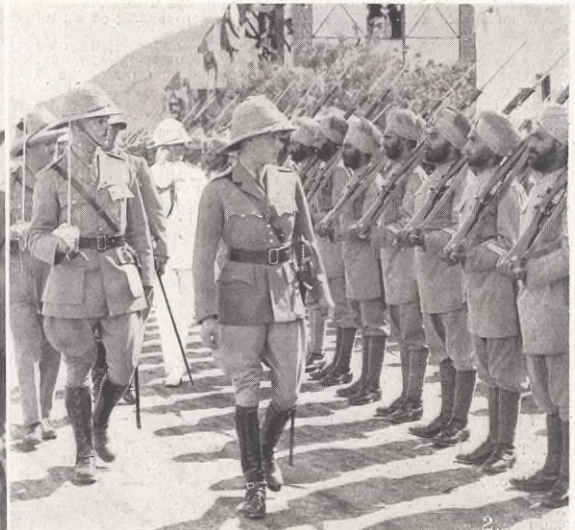
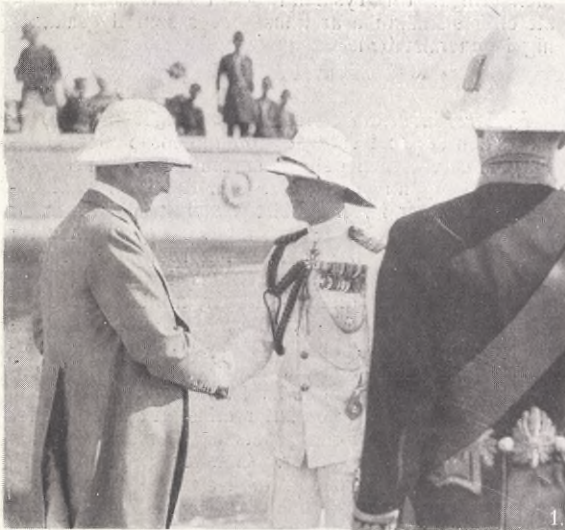
Om den protestantiska delen av Irland (Ulstergrevskapet) nekar att ansluta sig till Irländska Fristaten skall denna senare dock äga rätt att tala och handla som företrädde den hela Irland. Det antages att de nämnda grevskapet därför skola finna för sig fördelaktigast att uppgå i Fristaten.

Hela den engelska prässen, med några enstaka undantag, uttalar i högstämda ordalag sin glädje över den ingångna förlikningen och hyllar Lloyd George såsom den vilken i första hand åran för fredsslutet tillkommer.

INNEHÅLL

Borgmästare Peter Lamberg (biografi och helsidesporträtt). — Nobelfästerna i Stockholm och Kristiania. — Spaniens och Mexikos ministrar vid Svenska hovet. — Prinsen av Wales i diskiska resa. — Artilleriklubbens i Stockholm 50årsjubileum. — Kungl. Aeroklubbens modellutställning i Göteborg. — Washingtonkonferensen. — Irlandsfrågas lösning. — Tsar Peters båt. — Porträtt o. bilder till dagskrönikan. — Hjalmar Bergmans "Vem dömer" som film. — Veckans porträttgalleri. — "Döden i Venedig". Novell av Ove Ekeland.

PRINSEN AV WALES ANKOMMER TILL INDIEN.

1. ANKOMSTEN TILL BOMBAY, där den unge fursten hälsas av vice-konungen, lord Reading. — 2. PRINSEN INSPEKTERAR det indiska hederskompaniet. — 3. EN MÄRKLIG DEKORATION: "Säg pappa att vi alla äro lyckliga under brittisk styrelse". — 4. PRINSEN AV WALES ÅKER TILL REGERINGSPALATSET UNDER "STATS-PARAPLYEN", vilkens bärare äro värda särskilt beaktande. — 5. DE INDISKA REGERANDE FURSTARNES TRONARVINGAR på väg till regeringspalatset för att betyga Storbritanniens tronarvinge sin hyllning. — Efter originalfotos. — Kliché: Coët, Alg.